

C. Volksglaube.

1. Besojnë, ke kur te jete gárperë ndë ndonë štëpi ë te ketë në bri, ðonë, ke štëpia ka kizmetë te mirë. Ai gárperi ðonë ke ištë i škutërë edë i zi, ë ndë koftë, ke t a shoë i zot i štëpisë ë t i hedë në róbë, vete ai gárperi ë krúhetë nd atë róbënë edë e lë brinë; ë ndë mart atë brinë, ahjere ištë më mirë për te zotin e štëpisë.

Hahn Alb. St. I S. 162 (vgl. auch S. 158 und 201).

2. Ndë koftë, ke te hijë zogu i nátësë ndë ndonë štëpi nga pendzeria i nga dera, nd atë štëpi do te desë ndonë pa tjetër.

3. Kur zë ndonë deër te lozë, ðonë, ke do bjërë ši.

4. Kur lahet matsja nga del dieti, ðonë, ke do bëj diet, ë kur lahet nga perëndón, ðonë ke do bëjë ši.

Vgl. Hahn Alb. St. I S. 158.

5. Ndë koftë, ke te nisëtë ndonë neri nga štëpia, ke te vejë gákundi, ë nd ude t i dalë përpara ë t i presë údënë ndonë lëpurë, ðonë, ke s ištë mirë, se tšotš do t i gaj ndë ude, edë ištë e mira, te kðenet ai neri prap.

Hahn Alb. St. I S. 157 oben.

Prapë, kur te dal ndonë neri për ndë kurbët, ðonë, ke ištë e mira, te verë në neri nga te štëpisë përpara, neri sa te pikëtë me tjàterë neri, se ai neri i huaj mós ištë neri i lig, ë nuk i vete kurbeti mbarë.

Jarník Zur alb. Spr. S. 6.

6. Tërfilë, ke ka katër fletë, ka kakë forë, ke kur pengójn kuajt me zidžir edë atë zidžirëtë i mbëtijnë me kitš, nd u-pjëktšinë atë hekurate nd atë tërfilinë, hapen vet.

Kuš te gëjë trefil me katër fletë, t a marë ë t a špjërë ndë kišë, t a lërë di zet ditë; pastáj si t a marë, ndë koftë, ke t i pelkejë ndonë vajzë, ë nuk e do, te ve ë t j a kumbisë atë trefilinë sipërë, ë aštú do te kðenet mendja.

7. Góni kiš në velá, ai velau ke tšobán edë ki ke bujk. U-nis në herë nátënë te vij ndë stan te gën velán, mori de ármëtë te guan; po ndë mes te údësë u-pok me velanë, ke guan de ai. Ki nuk e ñohu, ke ke velau i tij, edë aštú e vrau. Kur vate atjë, e pa, ke ke velau i tij; briti edë j u-lut Perëndisë, ke t a ben zog ë t a dërgón nd